

ภญ.นันทพร เล็กพิทยา
งานเภสัชกรรมคลินิก ฝ่ายเภสัชกรรม
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล

การใช้ยาโรคสมาธิสั้นในเด็กโต

โรคสมาธิสั้น (ATTENTION-DEFICIT HYPERACTIVITY DISORDER; ADHD) เป็น

ภาวะบกพร่องในการทำหน้าที่ของสมอง มีอาการหลักเป็นความผิดปกติทางด้านพฤติกรรม 3 ด้าน ได้แก่ **อาการขาดสมาธิ อาการอยู่นิ่ง และอาการหุนหันพลันแล่น** โดยอาการมักเริ่มแสดงตั้งแต่วัยเด็ก และส่วนใหญ่ดำเนินต่อเนื่องไปจนถึงวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ ส่วนมากพบในเด็กและวัยรุ่นได้ถึงร้อยละ 5.5 ทั่วโลก

การรักษาโรคสมาธิสั้นจำเป็นต้องอาศัยการรักษาแบบผสมผสานด้วยวิธีการหลายอย่างร่วมกัน หนึ่งในนั้นคือการรักษาโดยใช้ยา**กลุ่มกระตุ้นประสาทส่วนกลาง (CNS stimulants)** เป็นทางเลือกแรก ซึ่งออกฤทธิ์เพิ่มระดับ dopamine และ norepinephrine ในสมองส่วน prefrontal cortex ทำให้การทำงานด้าน executive function ดีขึ้น และช่วยลดอาการแสดงของผู้ป่วย ในประเทศไทยมียาเพียงชนิดเดียว ที่ใช้คือ **METHYLPHENIDATE**

ยา Methylphenidate มี 2 รูปแบบ ได้แก่ **ชนิดออกฤทธิ์สั้น** ขนาดเริ่มต้นสำหรับผู้ป่วยเด็กโตอยู่ที่ 2.5-5 มิลลิกรัม วันละ 2 ครั้ง ขนาดยาสูงสุด 60 มิลลิกรัมต่อวัน และ**ชนิดออกฤทธิ์ยาว**จะมีขนาดยาแนะนำแตกต่างตามผลิตภัณฑ์ **ผลข้างเคียงที่พบได้บ่อย ได้แก่ เบื่ออาหาร น้ำหนักลด ปวดศีรษะ และนอนไม่หลับ** ข้อควรระวัง คือ ห้ามใช้ร่วมกับยาในกลุ่ม monoamine oxidase inhibitor (MAOIs) ต้องระมัดระวังการใช้ในผู้ป่วยโรคต่อหิน และการใช้ยาอาจทำให้เกิดอาการกระวนกระวายหรือวิตกกังวลรุนแรง หรือมีความผิดปกติทางโรคหัวใจรุนแรง

Atomoxetine เป็นกลุ่มยา non-CNS stimulant มักเลือกใช้ในผู้ป่วยที่ไม่ตอบสนองต่อ CNS stimulant หรือทนผลข้างเคียงไม่ได้ ผลข้างเคียงส่วนใหญ่ไม่รุนแรง คล้ายกับ methylphenidate แต่ทำให้เบื่ออาหารน้อยกว่า ขณะที่อาการปวดท้อง อาเจียน และง่วงนอนเกิดบ่อยกว่า ข้อควรระวัง คือ ห้ามใช้ในผู้ป่วยที่มีภาวะต่อหินหรือกำลังรับยาในกลุ่ม MAOIs และระมัดระวังการใช้ร่วมกับยาที่ยับยั้ง CYP2D6 เนื่องจากอาจเพิ่มความเสี่ยงภาวะตับอักเสบรุนแรง

นอกจากยาที่ได้รับการรับรองให้ใช้รักษาโรคสมาธิสั้น 2 ชนิดแล้ว **ยาอื่นที่ออกฤทธิ์เพิ่มระดับ dopamine หรือ noradrenaline ในสมอง**ก็อาจมีประสิทธิภาพ เช่น ยาในกลุ่ม alpha-adrenergic agonist ได้แก่ clonidine และยา antidepressant บางชนิด ได้แก่ Nortriptyline และ bupropion แต่เนื่องจากยาเหล่านี้มีประสิทธิภาพน้อยกว่าและมีข้อมูลการศึกษาจำกัด จึงไม่ควรใช้เป็นทางเลือกแรกในการรักษา

Reference (การใช้ยาโรคสมาธิสั้นในเด็กโต)

1. Stutzman DL, Dopheide J, Pliszka SR. Attention Deficit Hyperactivity Disorder. In: DiPiro JT, Yee GC, Haines ST, Nolin TD, Ellingrod VL, Posey L. eds. DiPiro's Pharmacotherapy: A Pathophysiologic Approach, 12th Edition. McGraw Hill; 2023. Accessed November 25, 2025. <https://accesspharmacy.mhmedical.com/content.aspx?bookid=3097§ionid=265902423>
2. Lexi-Drugs. UpToDate Lexidrug. UpToDate Inc. <https://online.lexi.com>. Accessed March 25, 2025.
3. โรคสมาธิสั้น: การวินิจฉัยและรักษา (Vol. 47). (n.d.). Retrieved from <https://www.psychiatry.or.th/JOURNAL/57-4/00-Vitharon.pdf>
4. Wolraich, M. L., Hagan, J. F. Jr., Allan, C., Chan, E., Davison, D., Earls, M., Evans, S. W., Flinn, S. K., Froehlich, T., Frost, J., Holbrook, J. R., Lehmann, C. U., Lessin, H. R., Okechukwu, K., Pierce, K. L., Winner, J. D., & Zurhellen, W. (2019). Clinical practice guideline for the diagnosis, evaluation, and treatment of attention-deficit/hyperactivity disorder in children and adolescents. Pediatrics, 144(4), e20192528. <https://doi.org/10.1542/peds.2019-2528>
5. Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) in Adolescents. (n.d.). In ScienceDirect Topics. Retrieved November 28, 2025, from <https://www.sciencedirect.com/topics/neuroscience/attention-deficit-hyperactivity-disorder-in-adolescents>